

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 20. Quousque protenditur poenitentiae tempus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LOCORVM COMMVNIVM
bus vestris, quo ad ipsam sacerdotū
maledictionem, seu quo ad eos, quos
adulando seducunt, intelligi debere
dicit Hieronymus.

In cap. 2.
Malach.

Sacerdos igitur alios soluere vo-
lens & ligare, iustus esse debet in vi-
ta, & discretus in scientia.

Caput 20.

Quousque protenditur pœni-
tentiae tempus?

Matt. 24.

Poenitentiae tempus quidē con-
ceditur peccatori, vsque ad ex-
tremum præsentis vitæ termi-
num: sed magnoperè periculose est
eam adeo in longum differre. Adeo
vt D. Augustinus huiusmodi pœnitè-
tiam vix agnoscere videatur: prop-
terea quod rarissimè syncera sit, fe-
rè non ex amore iustitiae, sed gehen-
næ timore procedens. Difficile enim
est in ultimo statu verè pœnitere, pro-
pter multa impedimenta tunc occur-
rentia, mundum scilicet, filios, & vx-
orem, & mortis dolorem, & similia.
Fieri tamen potest, vt & tunc veraci-
ter quis pœniteat atq; saluetur.

Sed absque condigna satisfactio-
ne hinc discedens, acerbissimam pur-
gatorij pœnam se passurum, certum
habeat,

habeat, i-
tritione
ro solua
maturè
in hac v
gatorio
Vnde &
rum ora
pondus
Neq;
ponenda
quam pe
Nequ
ciliatio
quam et
fit, & pri
Hinc
dos simp
absente,
aliás, eo
sicut nec
Denic
tat, nec h
respuend

Rem

Q

L I B R E IIII.
habeat, nisi ob vehementiorem con-
tritionem in hac vita supplicio futu-
ro soluatur. Deniq; & ali; qui etiam
maturè pœnitentes, satisfactionem
in hac vita non expleuerint, in pur-
gatorio quod reliquū est persoluent;

Psal. 50.

Acto. 1.

Vnde & per eleemosynas, & amico-
rum orationes, pœnitentiæ eorum
pondus est relevandum.

Nec morientibus pœnitentia im-
ponenda est, sed indicanda duntaxat,
quam peragant, si conualescant.

Neque vñquam morienti recon-
ciliationē petenti, ea deneganda est,
quam etiam si tunc petere non pos-
sit, & prius eam appetierit, sufficit.

Hinc & à publico crimine sacer-
dos simplex in casu mortis, episcopo
absente, soluere potest: quod tamen
aliās, eo inconsulto, facere nō debet,
sicut nec virgines consecrare.

Deniq; si moriens sacerdotem pe-
tit, nec habere possit, oblatio ipsius
respuenda non est.

Caput 21.

Remittuntur ne & peccata

Quædam peccata, venialia scili-
cet, etiam post hanc vitā qui-
busdam